

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2010. október 10.
Évközi 28. vasárnap

Nem akadt más, aki visszajött volna, hogy hálát adjon Istennek?

Alapvető emberi magatartásunk

A hála ott húzódik az Istennel és az emberekkel való kapcsolatunk mélyén. Sokszor nem is vesszük észre jótekonny, éltető hatását, de ha hiányzik, menthetetlenül összeomlik kapcsolatunk Istenel és embertársainkkal.

Az igazi hála ugyanis több mint udvariasságból mondott egyszerű köszönetnyilvánítás. És több mint egy jólnevelt ember köszönete. A hála az az alapvető emberi magatartásunk, amellyel az Istennek és az embereknek tartozunk mindazért a jóért, amit Tőle, illetve tőlük kapunk.

Emberként minden nap rácsodálko-

zunk azokra az ajándékokra, amelyeket Istentől vagy az emberektől kapunk, s amelyeket sok esetben nem is tudunk viszonzni. A legkevesebb tehát az, hogy legyünk hálásak mindenért! Mert **a hálátlanság mély sebet üt és igen nagy fájdalmat okoz annak, aki a másikért valamilyen jót tesz.**

Tíz leprásról, tíz meggyógyított emberről hallottunk az evangéliumban, akik közül kilenc sajnos hálátlannak bizonyult, s csak egyikük volt hálás gyógyítójának.

Jézusnak is fáj a hálátlanság. Késérően kérdezte meg az egyetlen visszatért embertől: **„Hol maradt a többi kilenc? Nem akadt más, aki visszajött volna, hogy hálát adjon Istennek, csak ez az idegen?”** (Lk 17,17-18).

A hála kifejezése

Néhány gyakorlati tanács, hogy sose essünk a hálátlanság bűnébe:

Hálánkat mindig fejezzük ki szavakkal! Nem elegendő az, ha a köszönet szívünk mélyén meghúzódó érzés marad, s arról csak mi magunk tudunk. A hála kifejezése nem megalázó. Alázat mindenképpen szükséges hozzá, de nem megalázó.

Hálánkat kifejezhetjük szolgálatunkkal is. Gondoljunk csak a jerikói vakra, Bartimeusra, aki miután visszanyerte látását, Istent magasztalva követte Jézust az úton (Lk 18,43). **Istenszolgálatunk hálánk egyik megnyilvánulása a hit, a remény és a szeretet adományaiért.**

Az adakozás szintén hálánk egyik jele lehet. **Azzal mondunk Istennek köszönetet a tőle kapott javakért, hogy segítjük, támogatjuk rászoruló embertársainkat.**

Ne feledkezzünk el arról, hogy a szentmise, az Eucharisztia ünneplése egyéni és közösségi hálaadás Istennek.

A görög „eucharisztia” szó ugyanis hálaadást jelent. F fiatalok néha csodálkozva kérdezik, hogy tulajdonképpen miért járunk vasárnap szentmisére?

Többféle választ adhatunk erre a kérdésre, hiszen számos okunk van erre. Ezek közül az egyik az, hogy azért veszünk részt az istentiszteleten, a hálaadó áldozaton, hogy ezzel is **kifejezzük hálánkat Istennek, akinek minden jót köszönhetünk.**

Hálaadó imádság

Dicséret és hála neked, jóságos Istenem, amiért Egyszülött Fiaid lakomájában részesítettél engem, szegény bűnöst! Nem érdemem szerint cselekedtél velem, hanem kegyelmed szerint.

Nagy alázattal kérem szent Fölségedet, hogy a szentáldozás ne váljék ítéletemre, hanem bűneim bocsánatára és vezéremmé az örök életre.

Adja meg nekem a hitet, a bizalom növekedését és a jóakaratot! Szabadítson meg hibáimtól! Űzzön el belőlem minden hiúságot, és erősítsen meg minden jóban! De mindenekelőtt gyújtsa föl bennem a szeretetet, és egyesítsen veled elválaszthatatlanul, Uram és Megváltóm!

Évközi 28. vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Évközi 29. vasárnap
2Kir 5,14-17 2Tim 2,8-13 Lk 17,11-19	Gal 4,22-24.26-27.31 Lk 11,29-32	Gal 4,31b-5,6 Lk 11,37-41	Gal 5,18-25 Lk 11,42-46	Ef 1,3-10 Lk 11,47-54	Ef 1,11-14 Lk 12,1-7	Ef 1,15-23 Lk 12,8-12	Kiv 17,8-13 2Tim 3,14-4,2 Lk 18,1-8